

Idees

“I tu què hi fas, aquí?”

Joan de Sagarra

Barcelona, mitjan agost. Des de fa una setmana tenim instal·lat a Barcelona el senyor Víctor Morlán, secretari d'estat d'Infraestructures, el número dos del Ministeri de Foment. El senyor Morlán ha arribat a Barcelona, enviat per la ministra Magdalena Álvarez, per fer-se càrrec del gran sarau que s'ha armat als trens de rodalia, arran, diuen, de les obres que s'hi fan perquè el tren de gran velocitat, el TGV, arribi a la ciutat de Barcelona el dia previst, el 21 de desembre.

Entre les mesures que ha pres el senyor Morlán tan bon punt ha arribat a Barcelona, se'n destaquen dues: disposar d'un parell de locomotores dièsel –impulsades per fuel– per a poder remolcar en el temps més breu possible els combois avariats que no es poden moure i normalitzar el servei com més aviat millor; i reclamar un parell de tècnics de Madrid per fer el seguiment diari dels 400 quilòmetres de catenària que hi ha a Barcelona, a part de crear un equip format per 80 tècnics que s'encarregarà de fer aquesta mateixa revisió sobre els pantògrafs que permeten als trens de captar l'energia que han de menester per a funcionar.

Com ja us deveu imaginar, tots els usuaris, els soferts usuaris, de la nostra xarxa de rodalia estem encantats amb les mesures preses pel senyor Morlán. Però hom es demana: on eren aquestes dues locomotores dièsel quan els trens s'aviaven i quedaven clavats a les vies, amb els passatgers a dins, a les fosques, sovint dins un túnel i sense rebre cap mena d'informació? Qui els revisava, les catenàries i els pantògrafs, diàriament, com diuen que ho fan ara? És evident que hi ha hagut negligències i notables desatencions al servei de rodalia, moltes perfectament previsibles tenint en compte les tasques que es fan per a l'arribada del TGV. Aleshores, si hi ha hagut negligències i desatencions, per què encara no han fet plegar ningú? Perquè hi deu haver algun responsable, suposo, de la proliferació d'avaries i de la falta de servei i la falta d'atenció, d'informació, als usuaris de la xarxa de rodalia de RENFE.

Al parlament espanyol, uns quants grups polítics han demanat la dimissió de la ministra Magdalena Álvarez, però la senyora ministra sembla que no està disposada a plegar;

“És clar Zapatero deu tenir raons per no demanar la dimissió de la ministra de Foment, però està tocada i moralment suspesa, dimitida”

la senyora ministra diu que a ella l'ha nomenada el senyor Rodríguez Zapatero i que és aquest senyor, i només aquest senyor, el qui li ha de demanar o exigir que plegui. De moment, la senyora Álvarez continua essent ministra, i exercint de ministra, i si no hi ha cap nou remodelatge del govern central, ho continuarà essent fins a les eleccions. El senyor Zapatero deu tenir les seves raons per a no demanar o exigir la dimissió a la seva ministra de Foment, però és clar que la seva ministra està tocada, molt tocada, i moralment suspesa, dimitida. I d'una manera especial pel seu segon, per les mesures preses pel senyor Morlán, que posen en evidència la descurança, el desinterès mostrat pel ministeri en relació amb la xarxa de rodalia de la RENFE, que gestiona la RENFE.

Això que ha passat amb la xarxa de rodalia a Barcelona i a Catalunya era visible i, en part, soluble.

Quan els usuaris de la xarxa de rodalia –i de l'aeroport del Prat– ja havien perdut la paciència, la senyora ministra va interrompre les vacances per fer una visita llampec a Barcelona i dir als catalans... que tinguessin paciència! I fixeu-vos si és impresentable aquesta dona que durant la visita llampec es va trobar el conseller Nadal i no se li va acudir res més que dir-li: “I tu què hi fas, aquí?” I el conseller Nadal, sorprès per una pregunta tan impertinent i absurda, li va respondre, ben educat: “Sóc aquí perquè és on he de ser, perquè aquest és el meu lloc, la meua feina, i per tant no faig vacances.” Juraria que el conseller Nadal, si no fos del PSC, també hauria demanat la dimissió de la ministra de Foment, Magdalena Álvarez.

Escriptor